

Vieninga pasaulio ir žmonių vizija

Vieninga pasaulio ir žmonių vizija

Dievas sukūrė žmones kaip kūrinijos vainiką ir suteikė jiems gyvybę (Pradžios 1-2). Edeno sode jie turėjo viską, ko reikėjo gyvenimui, ir tiesioginį ryšį su Kūrėju. Dievas sukūrė juos vienodus pagal savo atvaizdą - su kūnais, protu, emocijomis, noru bendrauti, atsakomybe ir kūrybingumu. Kiekvienas žmogus yra sudėtingas darinys, kurio dalys tarpusavyje susipynusios ir negali būti griežtai atskirtos viena nuo kitos (pavyzdžiui, fizinės, dvasinės ar protinės). Elementai tarpusavyje glaudžiai susiję.

Nuopuolis iš esmės pakeitė šią pirminę kūrinijos tvarką. Žmogus prarado tiesioginį ryšį su Dievu ir dėl to pateko į fizinę ir dvasinę mirtį. Tarpasmeninių santykių vienovė taip pat buvo suardyta ir prasidėjo kova dėl išlikimo gamtoje. Žmogus iš esmės pasikeitė, tačiau visiškai neprarado savo žmogiškumo. Nuo tada visi žmonės gimsta atskirti nuo Dievo nuodėmės galia. Būdami kūriniai, mes neturime jokios galimybės nusikratyti šio statuso savo pačių pastangomis.

Tačiau Dievas pasižymi meile, gailestingumu ir malone. Jis imasi iniciatyvos ir siekia užmegzti ryšį su savo kūriniu. Jis prisipažino jiems apie save ir sudarė su jais sandorą. Daugelis biblinių istorijų, pradedant Abraomu.

Jėzus atėjo į žemę pristatyti savo tėvo ir mirė, kad mus išgelbėtų. Taip jis atvėrė kelią į Dievą (Jn14, 6) ir padaro įmanomą tiesioginę bendrystę su Dievu. Kiekvieno asmeninis pasirinkimas yra atsiliepti į šią dovaną ir puoselėti savo santykį su Dievu. Kas tampa Dievo vaiku, tam suteikiama nauja tapatybė (2 Kor 5, 17) ir Šventoji Dvasia jį perkeičia į Kristaus paveikslą. Prasideda visą gyvenimą trunkantis tapsmo procesas, kuris išoriškai pasireiškia Dvasios vaisiais (Gal 5, 22). Tačiau tai nėra automatinis ar pasyvus procesas, bet Dievo ir žmogaus sąveika. Dievas kiekvienam žmogui suteikė atsakomybę už savo gyvenimą (1 Kor 3, 9-13)

ir vieną dieną pareikalaus iš jo atsakomybės (Apr 20, 12).

Mūsų, kaip tikinčiųjų, užduotis - vienas kitą remti ir lydėti bei skelbti Evangeliją. Štai kodėl mes susirenkame į vietinę bažnyčią, kuri yra neatskiriama pasaulinės Dievo Bažnyčios dalis. Būti krikščioniu reiškia būti bendruomenėje, būti solidariam ir vykdyti veiklą. Visa bendruomenės veikla yra susijusi su Dievo šloviniu, mokymu, vienas kito ugdymu, bendrystės išgyvenimu ir t. t., kaip aprašyta Kol 3, 16.